

Дълго време са продължалъ разговорътъ между тия двѣ пѣжни и любящи сърца, и тие весело и щастливо съдиале да вечерятъ.

Хаджи Генчовица имала добра, мегка и любяща душа, каквito на тоя свѣтъ са срѣщатъ твърде рѣдко; но сичките тия прекрасни и драгоцѣнни нейни качества са появляле на видъло само тогава, когато тя била заедно съ дѣцата си и безъ мѫжътъ си; предъ очите на мѫжътъ си тя била сурова, мрачна и навъсена, като Стара-планина или като Черно-море. Около полунощъ майката са разстанала съ дѫщеря си, поцѣловала я по челото и отинила да спи.

Сега вече видите какъ Хаджи Генчо обича да са сѫвѣтова съ своето домочадие; а дѣдо Либенъ мислилъ, че тоя Хаджи Генчо го лѫже! Да ви кажа право, Лила би са сѫгласила да земе и най-послѣдниятъ човѣкъ, да земе вдовецъ, да земе недома-